

Timisoara, 19. III. 1931

Scumpu Domnule Peteanu,

Ţin să-şi mulţumesc cit mai grabnic Ńutru pentru toate amabilităţile ce mi-ai arătat şi apoi mai cu seamă pentru plăcerea deosebită ce mi-ai făcut dându-mi colecţiile de reviste din care am putut lua contact cu scrisul d-rei Peteanu.

Sunt fericit să-şi spun că fiica D-tale e plină de talent literar. Nu e un compliment, ci o convingere ce mi-am făcut-o citindu-mi cele câteva lacrimi în revistele D-tale. E o distanţă prea mare între scrisul ei şi tot restul revistelor; e singurul talent real în plină efervescenţă. Nu mă împac cu versurile ei care sînt ieftine şi pline de

variate reminiscențe. Dar prin și în ele, unde nu se unesc în larg, sînt
cîteva imagini ale ei proprii, prețioase. În propriu însă e adorabilă. Are
o sensibilitate de adevărat artist și o notație personală în observație,
vrednică de cea mai scionasă luare aminte. Spreun acestea după cele două
broșuri din „Adversus literas”, dar chiar și ^{după} cele două mici mențiuni din
„Povestea Banatului” care totuși sînt mai capitalizate. Dacă va persevera, sînt
sigur că va îndreptăți cele mai prelungite speranțe.

Eu în orice caz am să o urmăresc cu toată atenția. Nici nu face plăcere
să o cunosc și personal. Când vei fi în București să-ți faci mulțumirea să
vii să mă vezi, fie acasă, fie la sediul Societății Scriitorilor (Str. Gen.
Berthelot 18) marțea după amiază pe la ora 5.

Mică dată te felicit pentru odrasla D'ale.

Pe cele mai bune salutări
Henri Albrecht

19522.

